

ivan supek klaus
TENNSTEDT
(1926. – 1998.)

Njemački dirigent Klaus Hermann Wilhelm Tennstedt (1926. – 1998.) nije se želio pridružiti komunističkoj partiji u Istočnoj Njemačkoj pa je bio prisiljen dirigirati u manje važnim opernim kućama i surađivati s provincijskim orkestrima. Nezadovoljan takvim statusom, odlučio je prvom prilikom prebjeći na Zapad. Prilika mu se ukazala u ožujku 1971. godine, kad su mu vlasti napokon dopustile dirigirati u Göteborgu u Švedskoj.

Od 1972. godine obnašao je dužnost muzičkoga direktora Opere u Kielu u tadašnjoj Zapadnoj Njemačkoj, potom glavnoga dirigenta u Simfonijskom orkestru NDR-a u Hamburgu (1979. – 1981.) te u Londonskom filharmonijskom orkestru (1983. – 1987.), s kojima je snimio najveći broj skladbi, uključujući i glasoviti Mahlerov simfonijski ciklus, snimljen između 1977. i 1986. godine. Njegova suradnja s Londonskom filharmonijom bila je na obostrano zadovoljstvo. Svaki njegov koncert bio je događaj pa su i publika i glazbenici i dirigent izlazili ujedno i ushićeni i potreseni. Nažalost, prerana smrt spriječila je da taj izuzetni dirigent snimi znatno opsežniji repertoar.

Tijekom relativno kratkog djelovanja na Zapadu, Tennstedt je gostovao u SAD-u kao dirigent Philadelphijskog orkestra, Simfonijskog orkestra iz Chicaga, Njujorške filharmonije, Clevelandskog orkestra, Simfonijskog orkestra iz Cincinnatija, Simfonijskog orkestra iz Detroita i

Filharmonije iz Los Angelesa, a u Europi kao dirigent Berlinske filharmonije, Orkestra Concertgebouw, Simfonijskoga orkestra Bavarskoga radija u Münchenu i Simfonijskoga orkestra Stuttgartskoga radija. Bio prvi njemački dirigent koji je dirigirao Izraelskom filharmonijom.

Tennstedtov stil dirigiranja utemeljen je na tradiciji austro-njemačke izvođačke prakse. Njegove izvedbe nastavljaju tradiciju romantičarskog izvođenja glazbe, ali ih odlikuje i čistoća i preglednost simfonijskog zvuka. Takav pristup, posve primjeren, posebice je dolazio do izražaja u simfonijama Gustava Mahlera i Antona Brucknera koje bi svaki ljubitelj klasične glazbe morao imati u diskoteci. Svjestan tih svojih afiniteta, Tennstedt se mudro držao austro-njemačke glazbe koju je nadahnuto izvodio. Osim spomenutoga Mahlera i Brucknera, volio je glazbu Roberta Schumanna, Johannes Brahmsa, Richarda Wagnera, Richarda Straussa i, naravno, Ludwiga van Beethovena.

Klaus Tennstedt bio je povučen i pomalo nesiguran u sebe, možda i zato što se nikad nije do kraja oslobodio svojega 'provincijskog' mentaliteta, pa je ponekad teško i vrlo emocionalno prihvaćao posve zaslužen uspjeh s velikim europskim i američkim orkestrima. Odveć se identificirao sa svojim omiljenim skladateljem Gustavom Malerom i, slično njemu, vjerovao da će umrijeti neispunjen. Najveća potpora u tim trenucima preispitivanja i nesigurnosti bila mu je supruga Inga. Njezina pomoć bila mu je presudno važna posljednjih godina života, kad se borio sa zloćudnim rakom grla. Tijekom cijeloga života utočište je nalazio u glazbi. Kad se njome nije bavio (a to je bilo rijetko), uživao je u običnim aktivnostima, kao što su vožnja biciklom, jedrenje ili šah.

DISKOGRAFIJA:

A. Bruckner: Četvrta simfonija <i>Romantična</i>
LPO, K. Tennstedt	EMI CDD 7 63895
A. Bruckner: Osma simfonija
LPO, K. Tennstedt	EMI CDM 7 64849
L. Beethoven & M. Bruch: Koncerti za violinu
Kyung Wha Chung, K. Tennstedt	EMI CDC 7 54072
G. Mahler: Simfonije
Londonska filharmonija, K. Tennstedt	EMI 5 72941 (11 CD)
G. Mahler: Pjesma o zemlji
A. Baltsa, K. König, LPO, K. Tennstedt	EMI CDC 7 54063
R. Schumann: Treća simfonija <i>Rajnska</i>
LPO, K. Tennstedt	EMI 0944332
R. Strauss: Tako je govorio Zaratustra, Don Juan
LPO, K. Tennstedt	EMI CDC 7 49951
R. Wagner: Scene iz <i>Tristana i Izolde</i> ,
<i>Tannhäusera</i> , <i>Letećeg Holandeza</i> i <i>Sumraka bogova</i>
J. Norman, LPO, K. Tennstedt	EMI 5 69849